

Lyngby - Taarbæk Kommunes

offentlige Koncert

Tirsdag den 23. Juni 1942 Kl. 20—22,30

i Lyngby Folkepark.

Musikdirigent: Hjalmar Rød.

Kordirigent: Cai Wendelboe Jensen.

V. Schmidt: Kronprins Frederiks March.
Ch. Gounod: Judex af Oratoriet „Mors et Vita“.
Boildieu: Ouverture til Op. „Kalifen af Bagdad“.
Lange-Müller: Skin ud, du klare Solskin.
Leo Fall: Dollarvals af Oprt. „Dollarprinsessen“.
C. F. Gormsen: H. C. Andersen Fantasi.
J. P. E. Hartmann: Flyv Fugl, flyv.
H. C. Lumbye: Salut for Aug. Bournonville, Galop.

Kor. — Fællessang.

C. Teike: Gamle Kammerater, March.
H. C. Lumbye: Dronning Louise Vals.
P. Lekytie: Blaa Roser.
Lange-Müller: Der var engang —, Potpourri.
Aage Stentoft: Hyp, lille Lotte.
E. A. Fenstad: Saa skal vi hjem igen.
Lange-Müller: Midsommervisen.

Vi elsker vort Land,
naar den signede Jul
tænder Stjernen i Træet med Glans i hvert Øje
naar om Vaaren hver Fugl
over Mark, under Strand
lader Stemmen til hilsende Triller sig bøje:
vi synger din Lov over Vej, over Gade,
vi kranser dit Navn, naar vår Høst er i Lade,
:/: men den skønneste Krans
blir dog din, Sankte Hans!
den er bundet af Sommerens Hjerter saa varme, saa glade. :/:

Vi elsker vort Land,
men ved Midsommer mest,
naar hver Sky over Marken Velsignelser sender,
naar af Blomster er flest,
og naar Kvæget i Spand
giver rigeligst Gave til flittige Hænder;
naar ikke vi pløjer og harver og tromler,
naar Koen sin Middag i Kløveren gumler:
:/: da gaar Ungdom til Dans
paa dit Bud, Sankte Hans!
ret som Føllet og Lammet, der frit over Engen sig tumler. :/:

Vi elsker vort Land,
og med Sværdet i Haand
skal hver udenvælts Fjende beredte os kende,
men mod Ufredens Aand
over Mark, under Strand
vil vi Baalet paa Fædrenes Gravhøje tænde:
hver By har sin Heks og hvert Sogn sine Trolde,
dem vil vi fra Livet med Glædesblus holde;
:/: vi vil Fred her til Lands,
Sankte Hans, Sankte Hans!
den kan vindes, hvor Hjerterne aldrig blir tvivlende kolde. :/:
Holger Drachmann.

Jeg elsker de grønne Lunde
med Tonernes vuggende Fald,
jeg elsker de blanke Sunde
med Sejlernes Tusindtal.

Jeg elsker hver Dal, hver Banke
med Kornets bølgende Flugt,
hvor flittige Hænder sanke
af Arbejdets gyldne Frugt.

Jeg elsker de brede Sletter
i Sollysets Sommerpragt,
i Vinterens Stjernenætter
bag Snetæppets Juledragt.

Mig fryder din Ros, din Ære,
mig knuger din Sorg, dit Savn.
Hver Glans, hver Plet vil jeg bære,
som falder paa Danmarks Navn.

Thi du er mig Fader og Moder,
saa synges fra Strand til Strand —
langt mer end Søster og Broder;
thi du er mit Fædreland.

Forstummed hver Røst i Skoven,
og falmed hver gylden Frugt,
faldt Nat over Mark og Voven,
jeg fandt det dog lige smukt.

Om alle de Drømme bristed,
du har fra din Ungdom drømt,
om Trængsel og Nød du fristed,
jeg elsked dig dobbelt ømt.

Men end er der Sang i Skoven,
højt bølger det røde Flag;
end er der en Gud foroven,
der raader for Danmarks Sag.

Joh. Helms.

Kongernes Konge! ene du kan
skærme vort elskede Fædreland!
Herre, du ene
kan Sejren os forlene,
værn om vort herlige og ældgamle-Dan!

Slyng om os alle Enigheds Baand,
send fra din Himmel Begejstringens Aand!
Følg du i Fare
den tapre, lille Skare,
løft over Hæren din velsignende Haand!

Kærlige Fader, lyt til vor Røst!
Freden og Friheden smykke vor Kyst!
Rigdomme følge
med Snækken over Bølge,
Marken velsigne du med rigeste Høst!

Herrernes Herre! mægtig og stor,
naadig du, høre vort bedende Kor!
Herre, du ene
kan Sejren os forlene,
værn om vort herlige og ældgamle Nord!

h—e.